DECIZIA COMISIEI

din 28 septembrie 2010

de încheiere a procedurii antidumping privind importurile de anumite tipuri de polietilen tereftalat originare din Iran, Pakistan și Emiratele Arabe Unite și de eliberare a sumelor depuse cu titlu de taxă provizorie instituită

(2010/577/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ([1]) (denumit în continuare „regulamentul de bază"), în special articolul 9,

după consultarea Comitetului consultativ,

întrucât:

A. PROCEDURA

1. Măsuri provizorii

(1) La 3 septembrie 2009, Comisia a anunțat, printr-un aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([2]), inițierea unei proceduri antidumping în privința importurilor în Uniune de anumite tipuri de polietilen tereftalat (denumite în continuare „PET") originare din Iran, Pakistan și Emiratele Arabe Unite (denumite în continuare „țările în cauză"). La 1 iunie 2010, Comisia, prin Regulamentul (UE) nr. 472/2010 ([3]) (denumit în continuare „regulamentul provizoriu") a instituit o taxă antidumping provizorie la importurile anumitor tipuri de polietilen tereftalat originare din Iran și Emiratele Arabe Unite.

(2) Procedura a fost inițiată în urma unei plângeri depuse la 20 iulie 2009 de către Comitetul pentru polietilen tereftalat din cadrul Plastics Europe (denumit în continuare „reclamantul"), în numele producătorilor care reprezintă o proporție majoră, în acest caz peste 50 %, din totalul producției din Uniune de anumite tipuri de polietilen tereftalat.

(3) În conformitate cu considerentul 11 din regulamentul provizoriu, ancheta privind dumpingul și prejudiciul a vizat perioada cuprinsă între 1 iulie 2008 și 30 iunie 2009 (denumită în continuare „perioada de anchetă" sau „PA"). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a vizat perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2006 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada luată în considerare").

(4) În cadrul procedurii antisubvenție desfășurate în paralel, Comisia, prin Regulamentul (UE) nr. 473/2010 ([4]), a instituit o taxă compensatorie provizorie la importurile anumitor tipuri de polietilen tereftalat originare din Iran și Emiratele Arabe Unite.

2. Procedura ulterioară

(5) Ulterior comunicării faptelor și considerentelor esențiale, pe baza cărora s-a decis instituirea de măsuri antidumping provizorii (denumită în continuare „comunicarea provizorie"), mai multe părți interesate și-au exprimat în scris opiniile cu privire la constatările provizorii. De asemenea, părțile care au făcut cerere în acest sens au avut posibilitatea de a fi audiate.

(6) Comisia a continuat să caute și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru constatările sale definitive. Observațiile verbale și scrise prezentate de părțile interesate în urma comunicării provizorii au fost luate în considerare și, după caz, constatările provizorii au fost modificate în mod corespunzător.

(7) Toate părțile au fost informate asupra faptelor și considerentelor esențiale pe baza cărora s-a prevăzut să se recomande încheierea procedurii și eliberarea sumelor depuse cu titlu de taxă provizorie instituită (denumită în continuare „comunicarea finală"). Părților li s-a acordat, de asemenea, o perioadă în care să poată formula observații în urma acestei comunicări.

(8) Observațiile verbale și scrise prezentate de părțile interesate au fost luate în considerare și, după caz, constatările au fost modificate în mod corespunzător.

([1]) JO L 343, 22.12.2009, p. 51.
([2]) JO C 208, 3.9.2009, p. 12.
([3]) JO L 134, 1.6.2010, p. 4.
([4]) JO L 134, 1.6.2010, p. 25.

3. **Părțile vizate de procedură**

(9) Unele părți interesate au afirmat că eșantionul de producători din UE nu era reprezentativ și consecvent și că, prin urmare, analiza prejudiciului era deficientă. S-a afirmat, în special, că eșantionarea nu era necesară, deoarece numărul de producători nu era ridicat. În plus, s-a afirmat că, prin divizarea „în mod artificial" a grupurilor de societăți în entități juridice individuale, eșantionul nu ar include unii dintre liderii de piață (Artenius, M&G Polimeri) și că metodologia pentru selecționarea eșantionului nu este consecventă deoarece eșantionul includea, de asemenea, două grupuri de societăți. S-a afirmat, de asemenea, că eșantionul nu era reprezentativ deoarece nu conținea niciun producător care efectua vânzări în cantități suficiente către un procesor de PET afiliat. Drept rezultat, se presupune că instituțiile nu au putut evalua capacitatea reală de aprovizionare a industriei din Uniune și nu au ținut cont de conflictul de interese al industriei din Uniune. Mai mult, deoarece o societate nu a furnizat toate informațiile necesare și a fost exclusă din eșantion, se presupune că reprezentativitatea a scăzut la 28 % din producția UE. Aceleași părți au susținut că eșantionul selecționat nu era valabil din punct de vedere statistic.

(10) În ceea ce privește argumentul conform căruia eșantionarea nu era necesară deoarece numărul de producători nu era ridicat, se repetă faptul că, în cadrul eșantionării, s-au implicat 14 producători din Uniune, aparținând de opt grupuri de societăți. Dat fiind numărul mare, în mod obiectiv, de producători din UE care au cooperat, și anume 14, eșantionarea s-a aplicat în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază, pornind de la cel mai mare volum reprezentativ de vânzări care ar putea fi anchetat, în mod rezonabil, în perioada disponibilă. Eșantionul selecționat era alcătuit din cinci societăți individuale (cu șase locații de producție).

(11) În ceea ce privește prima afirmație referitoare la reprezentativitatea eșantionului, ar trebui să se remarce faptul că instituțiile pot include în eșantion societăți individuale care fac parte dintr-un grup de societăți, atât timp cât sunt reprezentative și au conturi financiare separate. Altfel, anchetarea tuturor celor paisprezece producători din UE aparținând celor opt grupuri de societăți ar fi împiedicat încheierea la timp a anchetei. Cu toate acestea, faptul că două grupuri de societăți au fost incluse în eșantion nu este incompatibil cu metodologia de eșantionare aplicată în acest caz, și anume cele mai mari volume reprezentative de vânzări către clienți din UE.

(12) Referitor la Indorama, acest grup a avut în PA două fabrici producătoare diferite – una în Țările de Jos și cealaltă în Regatul Unit. Includerea acestui grup în eșantion este în conformitate cu metodologia de eșantionare aplicată, deoarece acele fabrici au format o singură entitate, din punct de vedere juridic și financiar. Referitor la Equipolymers, care, în PA, avea două entități separate producătoare de PET (una in Italia și alta în Germania), societatea a raportat cifre consolidate pentru ambele locații. Dat fiind faptul că verificarea acestor cifre consolidate era posibilă pe parcursul unei vizite la sediul societății, s-a decis să se accepte această raportare consolidată și să se trateze societățile Equipolymers producătoare de PET ca o singură entitate, în sensul acestei proceduri. În ceea ce privește afirmația conform căreia Artenius și M&G Polimeri trebuiau să fie incluse în eșantion deoarece erau lideri de piață, se remarcă faptul că niciuna dintre entitățile lor individuale nu făcea parte din societățile cu cele mai mari volume de vânzări către clienți din UE.

(13) Referitor la afirmația conform căreia eșantionul nu era reprezentativ deoarece nu includea un producător care produce în principal pentru consumul intern, ar trebui să se remarce faptul că există posibilitatea de a examina, în cadrul analizei interesului Uniunii, capacitatea de aprovizionare, în cazul în care se face o asemenea afirmație și, în acel scop, consumul captiv poate fi dedus din volumul de producție. Astfel, pentru examinarea anumitor factori de prejudiciu, nu este nevoie să existe un astfel de producător în eșantion. În al doilea rând, orice interes dublu care rezultă din poziția unei societăți ca producător și, în același timp, procesor din UE poate, de asemenea, să fie evaluată în analiza interesului Uniunii. Poziția unei societăți ca producător și procesor din UE nu are legătură cu rezultatele industriei din Uniune, în cadrul căreia vânzările către clienți independenți din UE sunt luate ca și criteriu de referință. Astfel, afirmația este respinsă.

(14) În ceea ce privește afirmația referitoare la reprezentativitatea globală a eșantionului, se repetă faptul că limitarea eșantionului la patru societăți a redus reprezentativitatea de la 65 % la 47 % din vânzările realizate de toți producătorii cooperanți. Aceleași patru societăți reprezentau 52 % din producția Uniunii. Se consideră că acesta este un eșantion reprezentativ de producători din UE, în ceea ce privește vânzările către clienți independenți din UE.

(15) Referitor la afirmația conform căreia eșantionul selecționat nu era valabil din punct de vedere statistic, se remarcă faptul că articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază permite, în mod clar, stabilirea unui eșantion pe baza celui mai mare volum reprezentativ de vânzări care poate fi anchetat, în mod rezonabil, în perioada disponibilă, ca alternativă la un eșantion „valabil din punct de vedere statistic".

(16) În lipsa oricăror alte observații privind constatările, considerentele 3-10 din regulamentul provizoriu sunt confirmate.

B. **PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR**

(17) Se reamintește că, în considerentul 12 din regulamentul provizoriu, s-a definit produsul în cauză ca fiind polietilen tereftalat cu un indice de viscozitate de 78 ml/g sau mai mult, conform standardului ISO 1628-5, originar din țările în cauză, clasificat în prezent la codul NC 3907 60 20.

(18) Mai mult, în considerentul 14 din regulamentul provizoriu s-a afirmat că ancheta a arătat că PET-ul produs și vândut în Uniune de industria din Uniune și cel produs și vândut pe piețele interne ale țărilor în cauză și exportat către Uniune erau produse similare.

(19) Din moment ce produsul care face obiectul anchetei a fost considerat un produs omogen, nu a mai fost subdivizat în diferite tipuri de produs pentru calcularea marjelor de dumping și de prejudiciu.

(20) Un producător-exportator a afirmat că PET-ul ar trebui subdivizat în diferite tipuri de produse în funcție de indicele lor de viscozitate, deoarece indicele de viscozitate este esențial pentru determinarea diferitelor aplicații pentru tipurile de PET produse. S-a considerat că afirmația ar trebui acceptată, iar metodologia pentru calcularea marjelor de dumping și de prejudiciu a fost adaptată în consecință.

C. **DUMPINGUL**

(21) Astfel cum s-a explicat în considerentul 20, metodologia pentru calcularea marjei de dumping a fost adaptată, iar marja de dumping pentru fiecare țară în cauză este calculată acum pentru fiecare tip de produs separat.

1. **Iran**

1.1. *Valoarea normală*

(22) În lipsa altor observații decât cele deja menționate mai sus în considerentele 20 și 21, se confirmă metodologia explicată în considerentele 16-18 din regulamentul provizoriu.

1.2. *Prețul de export*

(23) În lipsa altor observații decât cele deja menționate mai sus în considerentele 20 și 21, se confirmă metodologia explicată în considerentul 19 din regulamentul provizoriu.

1.3. *Comparația*

(24) În considerentul 23 din regulamentul provizoriu, s-a afirmat că exportatorul iranian nu a putut cuantifica presupusul impact al sancțiunilor împotriva Iranului în niciun mod care să fie susținut de probe. În observațiile sale legate de regulamentul provizoriu, societatea a afirmat că autoritatea care anchetează, și nu exportatorul ar trebui să asigure o comparație echitabilă. Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (k) din regulamentul de bază, se poate opera o ajustare pe baza diferențelor aferente altor factori, în cazul în care se demonstrează că aceste diferențe afectează comparabilitatea prețurilor, în special că, în mod sistematic, cumpărătorii plătesc prețuri diferite pe piața internă din cauza lor. Deoarece îi revine producătorului-exportator să demonstreze existența oricărui alt factor, se respinge afirmația și se confirmă metodologia explicată în considerentele 20-23 din regulamentul provizoriu.

1.4. *Marja de dumping*

(25) În lipsa altor observații decât cele deja menționate mai sus în considerentele 20 și 21, se confirmă metodologia explicată în considerentele 24 și 25 din regulamentul provizoriu.

(26) Marja de dumping definitivă pentru Iran, exprimată ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, este de 26,8 %.

2. **Pakistan**

2.1. *Valoarea normală*

(27) În lipsa altor observații decât cele deja menționate mai sus în considerentele 20 și 21, se confirmă metodologia explicată în considerentele 27-29 din regulamentul provizoriu.

2.2. *Prețul de export*

(28) În lipsa altor observații decât cele deja menționate mai sus în considerentele 20 și 21, se confirmă metodologia explicată în considerentul 30 din regulamentul provizoriu.

2.3. *Comparația*

(29) În lipsa altor observații decât cele deja menționate mai sus în considerentele 20 și 21, se confirmă metodologia explicată în considerentele 31 și 32 din regulamentul provizoriu.

2.4. *Marja de dumping*

(30) În lipsa altor observații decât cele deja menționate mai sus în considerentele 20 și 21, se confirmă metodologia explicată în considerentul 33 din regulamentul provizoriu.

(31) Marja de dumping definitivă pentru singurul producător-exportator pakistanez, Novatex Limited, exprimată ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, este de 0,6 %, însemnând sub *de minimis* în sensul articolului 9 alineatul (3) din regulamentul de bază.

(32) Deoarece în Pakistan nu există alți producători ai produsului în cauză, nu ar trebui instituite măsuri definitive.

3. **Emiratele Arabe Unite**

3.1. *Valoarea normală*

(33) În urma schimbării metodologiei, explicate în considerentele 20 și 21, rezultatele testului unor operațiuni comerciale normale, astfel cum s-a descris în considerentele 37 și 38 din regulamentul de bază, s-au schimbat cu privire la unele tipuri de produse. Astfel, în cazul în care volumul vânzărilor profitabile pentru un tip de produs a reprezentat 80 % sau mai puțin din volumul total al vânzărilor pentru acel tip sau atunci când prețul mediu ponderat pentru acel tip era mai mic decât costul de producție, valoarea normală s-a bazat pe prețul intern real, calculat ca medie ponderată a vânzărilor profitabile numai pentru acel tip.

(34) În cazul în care nu existau vânzări profitabile ale unui anumit tip de produs, s-a considerat că acest tip de produs era vândut în cantități insuficiente pentru ca prețul intern să constituie o bază corespunzătoare pentru stabilirea valorii normale.

(35) În cazul în care prețurile interne ale unui anumit tip de produs vândut de producători-exportatori nu au putut fi folosite pentru a stabili valoarea normală, aceasta a fost construită în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază.

(36) Pentru construirea valorii normale în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază, cantitățile pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale și pentru profituri s-au bazat, în temeiul articolului 2 alineatul (6) din regulamentul de bază, pe datele reale corespunzătoare producției și vânzărilor, în cadrul operațiunilor comerciale normale, ale produsului similar, de către producătorul-exportator anchetat.

3.2. *Prețul de export*

(37) În lipsa altor observații decât cele deja menționate mai sus în considerentele 20 și 21, se confirmă metodologia explicată în considerentul 39 din regulamentul provizoriu.

3.3. *Comparația*

(38) În lipsa altor observații decât cele deja menționate mai sus în considerentele 20 și 21, se confirmă metodologia explicată în considerentele 40 și 41 din regulamentul provizoriu.

3.4. *Marja de dumping*

(39) În lipsa altor observații decât cele deja menționate mai sus în considerentele 20 și 21, se confirmă metodologia explicată în considerentul 42 din regulamentul provizoriu.

(40) Marja de dumping definitivă pentru singurul producător-exportator din Emiratele Arabe Unite, JBF RAK LLC, exprimată ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, este de 0,6 %, însemnând sub *de minimis* în sensul articolului 9 alineatul (3) din regulamentul de bază.

(41) Deoarece în Emiratele Arabe Unite nu există alți producători ai produsului în cauză, nu ar trebui instituite măsuri definitive.

D. **PREJUDICIUL**

1. **Producția, industria și consumul Uniunii**

(42) Nu s-au primit observații cu privire la producția, industria și consumul Uniunii. În consecință, se confirmă considerentele 45-50 din regulamentul provizoriu.

2. **Importurile provenind din țările în cauză**

2.1. *Evaluarea cumulativă a efectelor importurilor în cauză*

(43) Se repetă că, în considerentul 52 din regulamentul provizoriu, deoarece marja de dumping constatată pentru Pakistan este *de minimis*, s-a considerat că efectul importurilor respective nu poate fi evaluat împreună cu importuri despre care s-a constatat provizoriu că fac obiectul unui dumping, originare din Iran și Emiratele Arabe Unite.

(44) Dat fiind faptul că ancheta a arătat, în continuare, că marja de dumping pentru Emiratele Arabe Unite este, de asemenea, *de minimis*, se consideră că efectul importurilor respective nu poate fi evaluat împreună cu importuri care fac obiectul unui dumping, originare din Iran. În consecință, nu se efectuează nicio evaluare cumulativă a importurilor.

2.2. *Volumul importurilor în cauză*

(45) Volumul importurilor produsului în cauză care fac obiectul unui dumping în UE a început de la un nivel relativ scăzut în 2006, dar a crescut gradual până în PA, ajungând la 55 500 de tone în PA. Mai exact, importurile din Iran au crescut mai mult de două ori între 2006 și 2007, înainte de a mai crește cu peste 100 de puncte procentuale în 2008 față de 2007 și cu încă aproape 130 de puncte procentuale între 2008 și PA.

Tabelul 1

	2006	2007	2008	PA
Volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, originare din Iran (în tone)	11 752	26 624	40 101	55 500
Indice (2006 = 100)	100	227	341	472
Cota de piață a importurilor care fac obiectul unui dumping, originare din Iran	0,4 %	0,9 %	1,4 %	1,9 %

Sursa: Eurostat.

2.3. *Cota de piață a importurilor în cauză*

(46) Cota de piață deținută de importurile care fac obiectul unui dumping, originare din Iran, s-a menținut la 0,4 % în timpul anului 2006 și a crescut constant cu 1,5 puncte procentuale în cursul perioadei luate în considerare. Mai exact, aceasta a crescut cu 0,5 % puncte procentuale între 2006 și 2007, cu încă 0,5 % între 2007 și 2008 și cu 0,5 % între 2008 și PA. În PA, cota de piață a importurilor care fac obiectul unui dumping, originare din Iran, a fost de 1,9 %.

2.4. *Prețurile*

(i) Evoluția prețurilor

(47) Prețul mediu de import a scăzut cu 11 % în perioada luată în considerare, cel mai intens declin înregistrându-se între 2008 și PA. Mai exact, prețul mediu a rămas stabil în 2007 și a scăzut cu 2 puncte procentuale în 2008, înainte de a scădea cu încă 9 puncte procentuale în PA.

Tabelul 2

	2006	2007	2008	PA
Prețul importurilor din Iran (în EUR/tonă)	1 033	1 034	1 008	920
Indice	100	100	98	89

Sursa: Eurostat.

(ii) Subcotarea prețului

(48) În urma comunicării provizorii, exportatorul iranian a observat că marja sa de prejudiciu a fost supraestimată, deoarece prețul de vânzare unitar mediu ponderat stabilit a fost subestimat, calculându-se incorect valoarea nivelului ajustării comerciale; cu toate acestea, nu s-a propus nicio alternativă pentru cuantificarea nivelului ajustării comerciale. Într-adevăr, baza pentru nivelul comercial, utilizată pentru calculul provizoriu, a fost o sumă fixă pe tonă, care este un comision perceput de agentul de import cooperant și care reprezintă aproximativ 1 % din prețul CIF mediu. Nu sunt disponibile alte informații pentru această ajustare și, astfel, afirmația este respinsă. Aceeași parte a mai afirmat că procentul de 2 % considerat pentru costurile ulterioare importului părea să fie subestimat. În acest sens, se repetă faptul că niciun importator nu a cooperat în cadrul acestei anchete și că nu a fost posibil să se verifice costul real ulterior importului. Astfel, în lipsa oricăror alte informații disponibile, s-a aplicat procentul utilizat în procedurile anterioare.

(49) Având în vedere cele de mai sus, se confirmă, definitiv, că produsele care fac obiectul unui dumping, originare din Iran, vândute în Uniune, au subcotat prețurile practicate de către industria din Uniune cu 3,2 %.

3. **Situația industriei din Uniune**

(50) Unele părți interesate au afirmat că nu există prejudiciu, deoarece, dat fiind eșantionul presupus incorect, nu se puteau extrapola rezultate pentru întreaga industrie din Uniune. Drept exemplu, s-a afirmat că, deoarece o societate (care nu este inclusă în eșantion) indicase că utiliza peste 100 % din capacitatea sa, acest lucru ar fi un semn clar al absenței de prejudiciu. Se remarcă faptul că informațiile prezentate sunt extrase din ceea ce a prezentat această societate către autoritățile bursei de valori și că nu sunt verificate. Aceste informații nu corespund cu cele din dosar. Mai mult, și în orice caz, utilizarea capacității unui singur producător din UE nu poate modifica constatările privind prejudiciul referitoare la aproape toți ceilalți indicatori de prejudiciu pentru producătorii din UE incluși în eșantion și ceilalți producători din UE.

(51) În lipsa oricăror alte afirmații sau observații, se confirmă considerentele 63-82 din regulamentul provizoriu.

4. **Concluzie privind prejudiciul**

(52) În lipsa oricăror observații specifice, se confirmă concluzia referitoare la prejudiciu enunțată în considerentele 83-85 din regulamentul provizoriu.

E. **LEGĂTURA DE CAUZALITATE**

1. **Efectul importurilor care fac obiectul unui dumping**

(53) Creșterea volumului importurilor care fac obiectul unui dumping, originare din Iran, de aproape cinci ori între 2006 și PA și a cotei corespunzătoare de piață din cadrul Uniunii, și anume cu 1,5 puncte procentuale, precum și subcotarea constatată (3,2 % pe parcursul PA) au coincis, în general, cu deteriorarea situației economice a industriei din Uniune. Prin urmare, se poate concluziona că importurile care fac obiectul unui dumping, originare din Iran au avut un impact asupra prejudiciului constatat pentru industria din Uniune.

(54) Este important să se sublinieze faptul că, în cadrul procedurii antisubvenție desfășurate în paralel, s-a constatat că importurile cumulate care fac obiectul unor subvenții, originare din Pakistan, Emiratele Arabe Unite și Iran, cauzează un prejudiciu important industriei din Uniune.

(55) Pe de altă parte, date fiind volumele considerabile și prețurile scăzute ale importurilor din Coreea și Pakistan, se confirmă, de asemenea, astfel cum s-a menționat în considerentele 94 și 96 din regulamentul provizoriu, că importurile respective au contribuit, într-o anumită măsură, la prejudiciul suferit de industria din Uniune.

(56) În plus, în cadrul acestei proceduri, prețurile practicate de industria din Uniune erau subcotate, de asemenea, de importuri considerabile din Emiratele Arabe Unite (în jur de 150 000 t).

(57) În același timp, cota de piață a importurilor din Iran se situa sub 1 % în 2006 și în 2007, iar în PA doar aproape de 2 %, ceea ce corespunde la 55 000 t.

(58) De asemenea, trebuie să se remarce faptul că subcotarea stabilită pentru producătorul iranian a fost mai mică decât în cazul importurilor care nu fac obiectul unui dumping, originare din Emiratele Arabe Unite.

2. **Concluzie privind legătura de cauzalitate**

(59) În concluzie, deși analiza de mai sus a arătat că importurile care fac obiectul unui dumping, originare din Iran, au avut unele efecte negative asupra situației industriei din Uniune, acest impact, luat separat, nu a fost de asemenea natură încât să poate fi considerat important, în conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din regulamentul de bază.

F. **ÎNCHEIEREA PROCEDURII**

(60) Ancheta a arătat că importurile produsului în cauză, originare din Pakistan și Emiratele Arabe Unite, nu erau vândute la prețuri care fac obiectul unui dumping. În consecință, procedura referitoare la Pakistan și Emiratele Arabe Unite se încheie fără să se instituie măsuri.

(61) Ancheta a arătat că importurile produsului în cauză, originare din Iran, au avut loc la prețuri care fac obiectul unui dumping și au contribuit, într-o anumită măsură, la prejudiciul suferit de industria din Uniune.

(62) Cu toate acestea, astfel cum s-a indicat în considerentul 59, s-a stabilit că impactul negativ al importurilor din Iran asupra situației industriei din Uniune nu a fost de asemenea natură încât să poată fi considerat important.

(63) Ținând cont de cele de mai sus, luând în considerare absența prejudiciului important cauzat de către importurile care fac obiectul unui dumping, originare din Iran, se concluzionează că, și în cazul Iranului, procedura ar trebui terminată fără să se instituie măsuri.

(64) Se eliberează sumele depuse cu titlu de taxă antidumping provizorie instituită în temeiul Regulamentului (UE) nr. 472/2010,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se încheie procedura antidumping privind importurile de polietilen tereftalat cu un indice de viscozitate de 78 ml/g sau mai mult, conform standardului ISO 1628-5, clasificat în prezent la codul NC 3907 60 20 și originar din Iran, Pakistan și Emiratele Arabe Unite.

Articolul 2

Regulamentul (UE) nr. 472/2010 se abrogă. Se eliberează sumele depuse cu titlu de taxă antidumping provizorie instituită în temeiul Regulamentului (UE) nr. 472/2010 la importurile de polietilen tereftalat cu un indice de viscozitate de 78 ml/g sau mai mult, conform standardului ISO 1628-5, clasificat în prezent la codul NC 3907 60 20 și originar din Iran și Emiratele Arabe Unite.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 28 septembrie 2010.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO